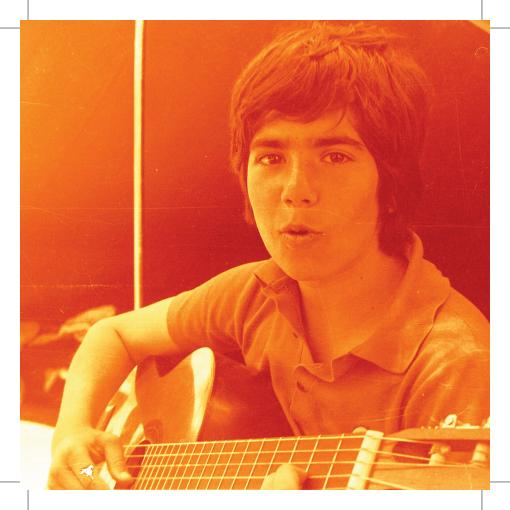

אלברטו לוי

כל המילים, המנגינות, העיבודים, המיקסים והתרגומים לאיטלקית של אלברטו לוי, מלבד ״טיול לילי בשדרות הניאון״

– מילים: אמיר זיו, "ידע", "ים שטוח" - סיוע בעיבוד ומיקס : מוטי ביקובסקי.

נגנים

אלברטו לוי – שירה, גיטרה אקוסטית (1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,12), גיטרה חשמלית (1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,12), בס

(3,5,10,12), בנג'ו (3,5,12) מפוחית (5), תכנות מחשב וקלידים (4,5,7,8,10,12), קולות.

רועי שקד — תופים (1,3,4,5,10), קונגאס (3), דרבוקה (3).

י**שראל חדד** – תופים (2,6,12).

- דוד אלפנדרי – סקסופון (1,3,5).

נחום סילברמן – גיטרה אקוסטית (9,11), גיטרה חשמלית (6,9,11), מפוחית (2,12), דרבוקה (9).

שי אורן - בס (6).

אמיר זיו- מפוחית (2,8).

רועי חרמון – קלידים (3).

ייעוץ מוסיקאלי, בדיקה ושיפור מיקסים: **מוטי ביקובסקי**.

השירים הוקלטו באולפן של אלברטו לוי, מלבד השירים 6,9,11 שהוקלטו ב<mark>אולפני אמביאנס – ר"ג,</mark> בעזרת טכנאי ההקלטה **דרי נחמיאט.**

מאסטרינג – אייל דפנה

עיצוב עטיפה ופסלי נייר - אנריקו אטאס.

תודות: לאמיר זיו, נחום סילברמן, מוטי ביקובסקי, דרי נחמיאס, לנגנים הנפלאים, לאנריקו אטאס, יעל קולטון (עריכה לשונית), אנה סגרה (עריכה באיטלהית). לאייל דפנה ולכל מי שהקשיב ועזר.

© כל הזכויות שמורות למחבר — שנת 2016, תשע"ו — הינך מתחייב שלא לעשות במוצר, בהקלטות הקוליות הכלולות בו ובעבודה הגרפית של המוצר, שימוש מסחרי כלשהו לרבות השכרתו, העתקתו, השמעתו ברבים, שידורו וכיוצא בזה. או למסרו לאחר שיעשה בו שימוש כנ"ל. תוצרת ישראל.

2016 - ALBERTO LEVY - ALL RIGHTS RESERVED - MADE IN ISRAEL

UNAUTHORIZED COPYING, PUBLIC PERFORMANCE, BROADCASTING, HIRING OR RENTAL
OF THE SOLIND RECORDING AND RELATED ARTWORK IS PROHIBITED.

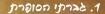
albilevi@gmail.com צור קשר - אלברטו לוי:

https://albertolevy.bandcamp.com/album/lo-kal-bichlal https://www.youtube.com/watch?v=lpvWZVYbDz4

:פורופה חקם

3:21 -	לגרתי הסופרת	.1
4:24 -	אצוג במספרה	.2
4:19 -	NGE PI	.3
5:05 -	ગ્રા ગિ	.4
4:00 -	விக	.5
4:02 -	פיפ אוו לפ בארצ מארב	.6
4:23 -	שיול לילי בשדרות הניאון	.7
4:10 -	KON NO!	8.
5:39 -	PPID lik	.9
4:31 -	1821	.10
4:20 -	אר במוסך	.11
4:09 -	סיפור קצר אאוד	.12

שלום גברתי הסופרת מה את מספרת היום? האם סיפרת סיפור שהיה או שיהיה במספרה כשאת הולכת או קארה או בלונד סיפורים קצרים שאוהבים סיפורים קשים, קשים מדי

איזה סוג סופרת תהיי? או היית, כגלגול הקודם כאילו שיש כזה דבר בטוח אין!

> גברתי הסופרת תוכלי לספר לי לפני השינה סיפור טוב, שלא נפסק באמצע מעניין ומפרגן

אווירה קצת עצובה אצל הספר היום הכיסאות אותם הכיסאות, כבר עשר שנים מכונת הגילוח אותה המכונה אפילו את הכבלים לא הדליקו היום אין מים בברז דווקא רציתי לעשות תספורת על רטוב אכל אפילו זה חסר היום.

בימי שישי זה היה מלא פה עד לא מזמן המון אנשים היו באים לתספורת אומרים שלום, מפטפטים בלהט עם סמי וחיים היום אין להם מה לומר אחד לשני מחכים לפנסיה

ספרים צעירים עושים חדש במספרה חיים צוחיק, איציק טובול, שוקי זיקרי כולם עשו חדש במספרה סמי וחיים לא חידשו כלום

מאז הפעם הראשונה שהייתי פה לפני עשר שנים איך שהדברים הישנים מתיישנים כאילו שהזמן עומד מלכת במספרה הזו.

כאן מול חוף הים השקט העצום התרחקתי מההמולה התיישבתי ליד החוף אין אפילו גל אחד בים ואתה כאן מלך העולם

כשהתקרבתי לחוף אישה עקבה אחרי התיישבה מטרים ספורים ממני והתחילה בתרגילי היוגה שלה כאילו מתפללת (לאלים ההודים שלה) הים השטוח נתן לה השראה

אולי היא רצתה למשוך את תשומת לבי בשקט הזה יכולתי להתיישב לידה ואולי לגעת בדבר הזה הנקרא אהבת אישה אבל קמתי לכתוב דו״ח זה כי אין לי את האומץ לנסות להתקרב אפילו במעט אליה

כאן, מול חוף הים אתה מלך העולם הים שקט ושטוח דומה למשטח קרח לא צריך אישה כדי לשקוע בשלווה שלו ולהרגיש שמח.

ney 288.4

עלה נושר באמצע החורף ועף לכיוון הנהר

איזה קור כאן בחורשה עלה נושר ושומעים אותו אף אחד לא מתקרב לנהר הזה באמצע החורף

האדמה אפורה וכולם בכתים עכשיו אם תלך מכאן במרחק של קילומטרים לא תמצא אף אחד בחוץ :

כולם ככתים עכשיו רק אני והעלה פה עושים רעש מסתובכים פה ונושמים את האוויר הצח

> והנהדר שבחורשה האפורה.

הולה .5

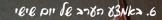
הלכתי ברחוב וראיתי אותה היא עמדה שם, מול ביתה היא חיכתה שמישהו יבוא לקחת אותה. בכניסה הבאה מישהי אחרת גם היא חיכתה, זאתי הייתה חתיכה, ממש חתיכה. שתיהן חיכו שיבואו לקחת אותן שיוציאו אותן מהבית, בית ההורים.

רוצה לצלול אל החור השחור שבתוך עינייר.

המשכתי בטיול הלילי שלי. אני תמיד מטייל בלילה, כי ביום אני יושב כל היום מול מחשב מחורבן, אחרי 10 דקות חזרתי כלעומת שבאתי הלנה הייתה עדיין מול ביתה, מחכה עדיין שמישהו יבוא לקחת אותה. החתיכה נעלמה, לא חיכו הרבה זמן, כבר הזדרזו לאסוף אותה.

רוצה לצלול אל החור השחור שבתוך עינייך לו רק ידעת כמה קשה להיות טייס חלל בודד בחור שחור.

אותי אף פעם אף אחד לא בא לקחת אותי. אני תמיד צריך להתניע את המנוע לבד, והולך לאסוף את הלנה, שעדיין מחכה מול ביתה, הפעם לי.

תמיד תוכל למצוא באמצע הערב של יום שיש מישהו שיצפצף לך מעגלתו בצורח מכונית אם תעבור לידו בריצה קלה ונינוחה ולרגליך זוג נעלי גבר ולא סניקרס.

כי אתה נראה לערס הזה במכונית פראייר, בודד, מוזר של יום שישי מכיוון שאין עליך נעלי ספורט ואין לך זכות לרוץ במדינה זו באמצע הערב של יום שישי. אפילו אם אתה שמח בלב, וסתם רוצה לרוץ בערב יום שיש

והצפצופים ימשיכו והערס הזה במכונית יתחיל לצעוק עליך "יא הומו!" ואתה סתם רוצה לרוץ בריצה קלה ונינוחה.

לק פה זה קורה, במדינה שלנו. לא כצרפת ולא באנגליה לא ביוון של שנות התשעים ואנו אומר זאת

> כי חייתי הרבה זמן במקומות אלו

ויכולתי לרוץ בערב יום שישי בריצה קלה ונינוחה.

לא היו בריונים.

ד. שיול לילי בשדרות הניאון

"בן אדם צריך לאכול, לא?" "תאכל ת'לב". אמרתי לו

טיול לילי בשדרות הניאון

מאחור שמעתי נביחה, הסתובבתי ראיתי בלונדה עם כלב צבוע בלונד "הכלב ביקש?" שאלתי "מצטערת", אמרה, "יש לי כבר חבר" "כן", אמרתי, "הכלב הוא חברו הטוב ביותר של האדם" "ושלך צבוע?" שאלה "היה צבוע" אמרתי, "עכשיו כבר לא, עדיף טבעי"

טילו לילי בשדרות הניאון

הלכתי לאורך השדרה מאחור שמעתי קול קורא לי "אדון, רוצה תמונה?" "אין לי זמן", אמרתי לו "כבר ציירתי", הוא אמר אז התקרבתי ראיתי ציור עם ראש של גבר מאחור "זה אני?" שאלתי בסביבה?" "זה עולה כסף?" שאלתי

ירח לבן זוהר שם למעלה ונשקף על הים הכסוף אפשר לשכב על שפת הים לשמוע את הגלים מתנפצים לתוך האוזניים

בגלל מוסיקת הים הכל כך מרגיעה עשינו אהבה כמו שאף פעם לא נעשה עוד בחיים

> והשקט ממשיך הגלים מתנפצים בכל נגיעה רכה גופי וגופך נשטפים בים שנשפך לתוך היקום על החול הזה בלילה הזה שלא ייגמר לעולם.

איש בודד שרוע על החוף באמצע הלילה של הקיץ האחרון תל אביב ממול תל אביבים ממול הולכים ונעים ומתנשקים.

בגלל הנוירוזות שלו לא הזמינו אותו לאף מקום באף ערב ועכשיו, בגיל שלושים וארבע איזה חיים הוא עשה! הוא הגיע לפה ותילבד, היה לוקח את המכונית ומשתרע על החוף הזה, וחוזר לירושלים. יותר טוב מאשר להסתכל טלוויזיה ביום שיש

הוא הרגיש

וכשנה שעברה באותה השעה? האם הוא כבר שמע את השיר של איפה הילד

כמה דברים אפשר עוד להכניס למוח הזה, העמוס כל כך? איטלקית ספרותית, פעילות נוער, היסטוריה אירופית,

מתמטיקה, כימיה וביולוגיה, חדשות, אירועים.

לפחות עכשיו, הבין את העולם.

הוא הרגיש שהראש התחיל להתפוצץ לו. כל יום הוא הסתכל בטלוויזיה כל יום היה שומע רדיו ומוסיקה וחדשות שהראש התחיל להתפוצץ לו. כל יום הוא הסתכל טלוויזיה כל יום היה שומע רדיו ומוסיקה וחדשות

הוא הכיר אדם ועוד בחורה ובעל מכולת וקופאית בסופר

הבדידות התחילה לאכול אותו מבפנים

כן, אפשר להיות בודדים, אבל מה עושים עם כל האינפורמציה שהגוף צריך לספוג במשך היממה? לאן היא צריכה להיכנס? לאן היא נספגת? ומה עם מה שקרה אתמול ושלשום

היום אחרי העבודה לקחתי את המגבר והרכבתי אותו בחשמליה של מוטי יחד עם אלכס לקחתי את הגיטרה החשמלית הכסופה והתחלתי לשיר

> כל השנה אני עובד שם ועושה עבודה של פקידון זוטר בתוך המשרד של המוסך והתחלתי לשיר בתוך המוסך

> > כל המכונאים הפסיקו לעבוד הורידו את ה״ליפטים״ ובאו, שמעו אותי שר. ונהייתי כוכב בתוך המוסך.

יכולת ממש לראות את ההתרגשות על פניה
של העולה החדשה מרוסיה
היא עבדה כקופאית בסופר של הקואופ בגבעתיים
היא הגיעה לכאן מגורקי שברוסיה
בת 28, מתורבתת, לא אינטלקטואלית, אך כמעט
היא למדה טוב כי זה היה בחינם, הרגישה
שמשם תבוא הגאולה
מהספרים, מהספריה, מאנשים שדיברו עם הרבה
"מאחר ש-", "מכיעון", "אין ספק בכך", מוטב להגיב בחיוב"
לא הכירה ביטויים כבון "יא מאנייק", "יא ראבק ארס",

לפתע הוא התקרב כתור, היה לו לחם פשוט, קופסת סיגריות, זוג סוללות וחסה, .

חיפש את הכסף, לא מצא, שוב חיפש ושוב לא מצא לבוש בגדים לא יפים, חולצה סגולה, מכנסיים ירוקים, כנראה שלא ידע שהם קומבינציה מכוערת

בן 48, גבוה, לא הרשים אף אחד. בשלב מסוים הוא שלף אותה החוצה, את הגולד מסטרקארד בין לאומית מוזהבת, עליה היה רשום "אמריקן בנק", היא התחילה למצמץ בעיניים, הרוק עלה לה בלשון כשתקתקה את הסכום ובידה את הוויזה קארד שלו, היא הרגישה שהיא רצתה אותו, היא רצתה אותו כל חייה. גבר כזה מכוער. בנאלי לחלוטיו

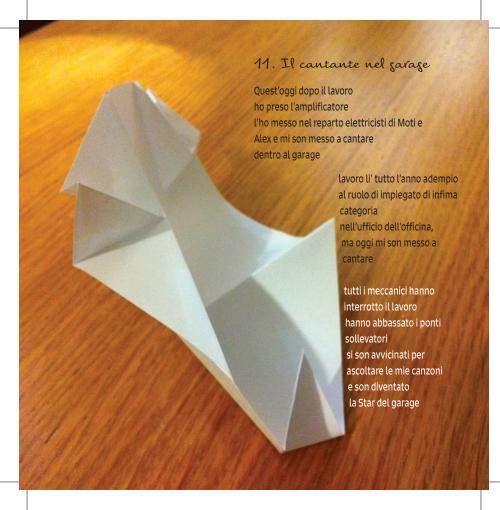

12. Una piccola breve storia

Si poteva proprio osservare l'emozione sul suo volto quello della recente immigrata dalla Russia lavorava come cassiera nel super della Coop di Givatavim era arrivata qui da Gorkj in Russia vent'ottenne, abbastanza colta, non un'intellettuale, ma quasi aveva studiato bene, poiche' era gratis sapeva che da li' sarebbe arrivata la sua redenzione dai libri, dalla biblioteca, da persone che parlavano usando termini simila a "nella fattispecie", "dato che", "non lo dubito", "e' appropriato agire positivamente", non conosceva espressioni come "stronzo!" "pezzo di merda", "per tutte le nostre etnie!" D'un balzo avanzo' in coda, aveva il pane, le sigarette, le batterie e un po' di lattuga

cerco' i soldi, non li trovo', li cerco' di nuovo senza trovari era vestito male: camicia viola. pantaloni verdi. probabilmente non si era nemmeno accorto che erano due colori che scombinavano. quarant'ottenne, alto, non avrebbe impressionato nessuno. ad un certo punto la tiro' fuori la sua carta di credito internazionale d'orata "gold master". avente la scritta "American Bank" comincio' a battere gli occhi, le venne la saliva alla bocca, mentre batteva il conto con la sua carta di credito tra le proprie mani, sapeva di volerlo, lo aveva aspettato tutta la vita, un uomo cosi', bruttino, completamente insignificante

10. Sapere

Senti' che la testa stava li' li' per scoppiare guardava sempre la televisione ogni giorno ascoltava musica, la radio, le notizie

gli capitava di conoscere
un tizio, una ragazza,
un droghiere, una cassiera al super
la solitudine comincio' a divorarlo dal di
dentro
si puo' star da soli, ma che fine fanno
tutte le informazioni che il corpo deve
sorbirsi in una giornata?

Dov'e' che devono entrare ? In che posto vengon tenute ? Che fine ha fatto quello che e' successo ieri, ier l'altro, e l'altr'anno a quest'ora ? Ha gia sentito quella canzone

degli Eifo Hayeled?

Quante cose si possono ancora inserire in questo cervello cosi' pieno ? Letteratura italiana, attivita' giovanili, storia dell'Europa, matematica, chimica e biologia, eventi e notizie almeno ora riusciva a comprendere questo mondo

senti' che la testa stava li' li' per scoppiare guardava sempre la televisione ogni giorno ascoltava musica, la radio, le notizie

8. C'è una luna piena

C'e' una luna piena e bianca che risplende lassu', si rispecchia su un mare argentato, possiamo sdraiarci in riva al mare e udire le onde scrosciare fin dentro le orecchie e la calma persiste con lo scrosciare delle onde ogni volta che le mani sfiorano la pelle in questa notte

su questa sabbia il tuo corpo e il mio son bagnati dal mare che sfocia nell'infinito universo di questa notte eterna

grazie al rumore del mare cosi' rilassante abbiamo fatto l' amore in un modo non ripetibile per il durare di tutta la nostra vita

7. A passessio di notte nel corso delle luci al neon

A passeggio lungo il viale una voce da dietro mi chiamo'

"Signore! Vuole un ritratto?"
mi voltai

"Non ho tempo" risposi

"L'ho gia' disegnato" disse mi avvicinai

vidi disegnata una nuca di un uomo

"Questo sarei io?"

"Vedi un'altro uomo calvo in zona?"

"E' gratis?" gli chiesi

"Devo pur mangiare, no?

"Mangiati il fegato!" gli dissi udii abbaiarmi da dietro mi girai

vidi una bionda con un cane biondo anche lui "L'ha chiesto il cane quel colore?"

"Mi spiace, ho gia un compagno" disse

"Si'" risposi, "Il cane e'il miglior compagno dell'uomo"

"It tuo e' tinto pure lui ?" mi chiese
"Era falso tinto, ma ora non piu',
e' meglio come l'ha fatto madre natura"
a passeggio di notte nel corso delle luci al neon

(nota: in ebraico tinto significa anche falso o ipocrita)

6. Di venerdi' sera

Puoi sempre riuscire
a trovare i venerdi' sera
qualcuno che ti strombazza
dalla sua cariola con la parvenza da auto
quando gli passi accanto correndo
tranquillamente
con delle scarpe eleganti
invece di quelle sportive

e' perche' appari a questo bullo in macchina un gran pirla del venerdi' sera, strano e solissimo, soltanto perche' non indossi delle scarpe sportive di venerdi' sera il bullo nella macchina ti urlera' "Ah frocio!" e tu che volevi solo correre

spensieratamente...

accade solo qui nel nostro paese non in Francia, ne' in Inghilterra ne' nella Grecia negli anni novanta e lo dico perche' ho vissuto parecchio in quei posti potevo mettermi a correre tranquillamente di venerdi' sera Con scarpe eleganti, c'erano pochissimi bulli di quartiere la'

e non hai il diritto di correre in questo paese nel cuore del venerdi' sera anche se per caso sei di buon umore e hai soltanto voglia di correre tranquillamente e spensieratamente

5. Helena

L'ho vista mentre passeggiavo, stava aspettando qualcuno davanti a casa, avrebbe dovuto venirla a prendere, nel portone accanto c'era un'altra tipa che aspettava, questa qui era proprio stupenda, bella da impazzire stavano tutte e due ad aspettare qualcuno che le portasse via da casa, quella dei genitori

vorrei tuffarmi nel buco nero dei tuoi occhi

continuai con la mia passeggiata notturna vado sempre a zonzo la sera perche' sto tutto il giorno davanti ad un computer di merda.

dono dieci minuti tornai indietro per la stessa strada Vidi Helena che stava ancor li' ad aspettare: quel qualcuno che avrebbe dovuto venire a prenderla l'altra ragazza invece era gia' sparita si erano affrettati a portarla via

vorrei tuffarmi nel buco nero dei tuoi occhi, se tu solo sapessi quanto è difficile essere un astronauta solo dentro un buco nero

"a me" nessuno mi viene mai a prendere devo sempre star li' ad accendere il motore da solo e andare a prendere Helena che sta ancora aspettando li' pero' questa volta aspetta me

vorrei tuffarmi nel buco nero dei tuoi occhi se tu solo sapessi quanto è diff cile essere un astronauta solo dentro un buco nero

4. Cade una foglia d'inverno

respirare questa splendida aria fresca nel grigiore di questo bosco

Cade una foglia d'inverno svolazzando verso il fiume che freddo fa in questo bosco eppure si riesce a sentire il cadere di una foglia non c'e' nessuno che si avvicini a questo fiume siamo nel cuore dell'inverno il terreno e' grigio son tutti dentro le case siamo soltanto io e questa foglia qui a far rumore per chilometri e chilometri non c'e' nessuno fuori all'aperto son tutti in casa siamo soltanto io e questa foglia a gironzolare qua e a

3. Il mare, piatto e tranquillo

Sulla spiaggia
c'era un immenso silenzio
mi allontanai dal rumore della gente
e mi sedetti sul litorale
non c'era nemmeno un'onda
ed ero il re del mondo qui

mentre camminavo sulla spiaggia, fui seguito da una donna. costei si sedette a pochi metri da me si mise a fare degli esercizi di yoga

come stesse pregando ispirata dal mare appiattito

forse voleva attirare la mia attenzione in questo silenzio avrei potuto sedermi accanto a lei e sfiorare forse quello che chiamano "amore per una donna" pero' mi alzai a scrivere questo rapporto : non avrei mai avuto il coraggio di a lei avvicinarmi nemmeno poco

sulla spiaggia ero il re del mondo il mare, piatto e tranquillo, sembrava una superficie di ghiaccio non c'era bisogno di una donna per sentirsi felice

2. C'è un' aria triste dal barbiere

C'e' un' aria triste oggi dal barbiere le sedie sono sempre le stesse, da dieci anni il rasoio elettrico sempre quello non hanno nemmeno acceso la TV via cavo non c'e' manco l'acqua nei rubinetti proprio oggi che volevo tagliarmi i capelli da bagnati, ma persino quella manca oggi

fino a poco tempo fa qui era tutto pieno di venerdi' un sacco di gente veniva a tagliarsi i capelli salutavano, chiaccherando su tutto con Haim e Samy oggi non hanno piu' nulla da dirsi l'un l' altro aspettando la pensione

i giovani parrucchieri rinnovano tutto il negozio Shuki Zikri, Itzik Tubul, Haim Zuhik
hanno tutti rinnovato il salone da coiffeur
Samy e Haim non hanno modernizzato nulla
da quella prima volta che venni qui
dieci anni fa:
come fanno le cose vecchie a cadere in disuso?
e' come se il tempo si fosse fermato per sempre
in questo negozio di acconciature

1. Signora scrittrice

Shalom,
signora scrittrice,
cosa ci racconta oggi ?
o ci ha gia' raccontato una vecchia storia,
o una futura, aspettando dal coiffeur ?
quando va a farsi i capelli corti, biondi o carre'
piccole storie brevi che fanno piacere
o storie dure, troppo dure.

Che tipo di scrittrice diventera',
o e' gia' stata nella precedente incarnazione
come fosse una cosa che esista per davvero
son sicuro di no.

Signora scrittrice,
potrebbe raccortarmi una storia prima di andare a dormire ?
Una bella storia che non si interrompa cosi' a meta' interessante,
e che tratti bene i protagonisti.

Alberto Levy